

моменти, когато стоманенитѣ мишици на нашитѣ юнаци се огъваха подѣ силния напорѣ на прииждащитѣ прѣсни неприятелски сили, подкрепени съ превъзходна артилерия и кавалерия. Северниятѣ флангѣ на турцитѣ бѣше преминалъ вече къмъ настѣпление и нашиятѣ центърѣ на Люле-Бургасѣ трѣбваше съ свѣрхчовѣшки усилия да задържа бѣснитѣ атаки на турцитѣ.

Още единѣ моментѣ и всичко би рухнало! Граденото 35 години, съ толкова трудѣ и съ толкова любовѣ, загиваше. Часътѣ бѣше страшенѣ и живота на България висеше на косъмѣ. А неприятеля се засилваше всѣки часѣ. Грамадният Анатолѣ прашаше своитѣ корпуси единѣ следѣ другѣ. Гѣсти колони прииждаха отѣ всички направления, за да подчертаятъ успѣхътѣ си. На 17 октомврий неприятеля вече бѣше господарѣ на положението по дветѣ страни на шосето Виза-Бунарѣ-Хисарѣ. Махмудѣ Мухтарѣ Паша, за последенѣ пжтѣ може би, пожъна една тежка победа.

Но, щастieto бѣше на ония, които имаха право да го притежаватѣ.

Къмъ 1 часа следѣ пладне, на 19 октомврий, 11-и пех. Сливенски полкѣ, следѣ като бѣше извършилѣ единѣ паметенѣ въ историята си походѣ, получи заповѣдѣ да настѣпи по посока на с. Пурали.

Следѣ силна артилерийска подготовка, лично командванитѣ отѣ Махмудѣ Мухтарѣ Паша турски дивизии, съ викѣ „Аллахѣ, Аллахѣ!“ бѣсно атакуваха и бѣха вече принудили части отѣ 5 Дунавска дивизия да отстъпятѣ отѣ първоначалнитѣ си позиции.

При появяването на авангарда ни къмъ гребена ю. и. отѣ с. Пурали противника откри силенѣ артилерийски и пушеченѣ огънѣ. Съ внимателни движения, почти подѣ позицията на 46 п. полкѣ, авангарда се влѣ въ първата боева линия, като внесе куражѣ въ изморенитѣ отѣ тридневния тежъкѣ бой части отѣ лѣвия флангѣ на Дунавската дивизия.

Рано сутринята на 20 октомврий, боятъ почна съ още по-голъмо настѣрвение.

Първа дружина отѣ полка, командувана отѣ майорѣ Русевѣ получи заповѣдѣ да настѣпи, а въ лѣво отѣ нея — втора дружина, подѣ командата на майорѣ Димитриевѣ, за да се удължи общия фронтѣ на 3-а и 4-а дружини, които останаха въ втора линия.

Въ това време 24 п. Черномор. полкѣ водеше упоритѣ бой съ числено превъзходящия противникѣ, а подкреплението му и 2 роти отѣ 46 п. полкѣ сж си били привѣршили патронитѣ.

Настава уплаха срѣдѣ каленитѣ борци. Тогава, първата дружина на полка се понася вихрено срещу противника и, атакувайки го стремително, очиства фронта си, като по този начинѣ запазва за винаги въ сърдцата на подпомогнатитѣ части, образътѣ за другарството като най-висшият идеалѣ на българския войникѣ. Унесена, крилата и настрѣхрала за мѣстѣ, дружината прелетя презѣ „Соуджакѣ дере“ почти за мигѣ и зае висотата на югѣ отѣ с. „Соуджакѣ“.